

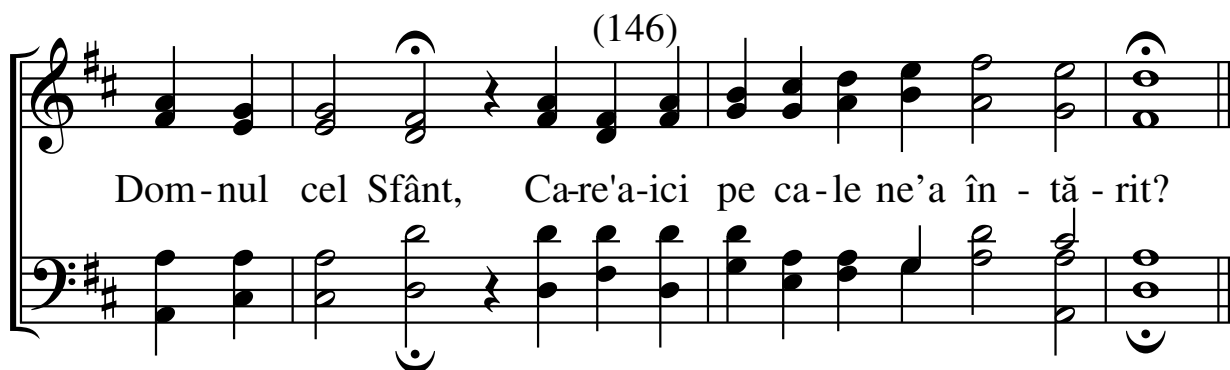
1. Cum ne'a fi no - uă când în lu-mea as-ta, Vom pu - tea

să - vâr - și toa - tă lup - ta, Și de a - i - cea

din stră-i - nă - ta - te, A-ca-să să ne pu-tem în-toar-

ce, Când cel din ur-mă praf de pe pi - cioa-re, Ca și cea

de pe fa - ță su-doa - re Și'n fa - ță vom pri-vi pe

2. Cum ne-a fi când vom auzi îngerii,
Cari cântând pe noi ne vor întâlni
Și harfe de aur sus în cer sunând,
Mielului cari ne-a împăcat, cântând?
Cei mântuiți Aliluia vor cânta,
Tot ocolul cerului va suna.
Rugăciuni sfinte 'nainte a tronului;
Aducându-se ziditorului.

3. Cum ne-a fi când noi pe Isus L-om vedea,
Deschizând cerul și-mpăcând lumea.
Când sufletul de trup ne-a fi despărțit,
În sus către cer va merge zburând.
Când de pe ochi ca niște solzi vor pica,
Precum piere de soare negura.
Și pe Fiul lui Dumnezeu L-am vedea,
Șezând pe tron și stăpânind lumea?

4. Cum ne-a fi nouă când de la tronul Său,
Vom auzi noi iubit glasul Său?
Zicând: binecuvântaților veniți,
Pe Mântuitorul să Îl priviți!
Și ne-am putea uita în sfinți ochii Săi,
Cari au lăcrimat pentru noi fiind răi.
Rănilor, din cari sângele s-a vărsat
Și din moarte vecinică ne-a scăpat.

5. Cum ne-a fi când prin lățimea cerului,
Am umbla cu toți fericiții Lui?
La râu unde Pomul vieții va fi,
Bucurie cerească va-nflori.
Unde tânăreața n-a mai bătrâni,
Nici timp de bătrânețe nu va fi.
De moarte nicicând nu s-a mai auzi,
Durere și-ntristare n-a mai fi.

6. Cum ne-a fi când ce ochii n-or mai văzut,
Și urechile n-or mai auzit?
Nouă cum ne-a făgăduit s-a' mplini,
De-aici când ne-am duce și am sfârși
De-acee-acum siliți pe calea-ngustă,
Acum trebuie să punem trudă,
Că-i fericit cari acolo ajunge,
Unde Domnul pe ai Săi mângâie.